

да бъде употребенъ и като гориво. Днесъ въ много страни дървенитъ отпадъци се използватъ за получаване на гликоза и спиртъ.

Но не се свършватъ дотукъ продуктите, които се получаватъ при преработката на дървото.

Интересни и ценни произведения се получаватъ, когато подложимъ дървото на суха дестилация. Когато ти говорихъ за каменнитъ въглища, тогава азъ ти обяснихъ, че е суха дестилация. Дървата се поставятъ въ голъми, затворени казани и се загръватъ. При това тъ се овъжгяватъ — получава се кюмюръ — и се отделятъ летливи вещества, газове, които се отвеждатъ по особни тръби. Една част от тия летливи вещества се втечняватъ. Получава се катранъ, различенъ отъ каменовъжления, и водна течност. Иглолистнитъ дървета даватъ и *терпентинъ*. Ти познавашъ терпентина. Съ него твоята майка те разтрива, когато настинешъ. А отъ терпентина следъ химическа преработка се получава и камфоръ. До неотдавна камфорътъ се получаваше отъ камфоровото дърво, което расте само въ Япония. Сега въ Германия камфоръ се добива отъ терпентина, който пъкъ се получава отъ смолата на иглолистнитъ дървета.

Въ дестилата, полученъ отъ широколистни дървета, се съдържатъ ценни вещества — оцетна киселина, дървесенъ спиртъ. *Оцетната киселина е същата*, която ти познавашъ, но тая, която се употребява въ гарварството, е силно разръдена съ вода, получена отъ вино чрезъ вкисване. *Дървесниятъ спиртъ* пъкъ служи за разтваряне на бои, на лакове. Прибавятъ го и къмъ обикновения спиртъ, за да го направятъ негоденъ за пие, понеже дървесниятъ спиртъ е отровенъ. Така се получава *денатуриранъ* спиртъ за горене.

Отъ дървото могатъ да се получатъ още много и много вещества, но азъ нѣмамъ възможность да ти ги изброя. За тая целъ би трѣбвало да напиша цѣла книга.